

Marko Atso leidis uue armastuse

Poolteise aasta eest selgeltnägijate saatest tuntud **Cerli Sarvest** (38, pildil) ehk hing Feke- list lahku läinud muusik **Marko Atso** (46, pildil) armuelus on uus hingamine – juuli algusest on ansambli Must Hunt trummar koos turunduse vallas tegutseva Getteriga (30).

Marko tunnistas Kroonikale, et tutvus Getteriga ühise sõbra kaudu helisalvestus- stuudios ja on praegu magusas kohtingu- staadiumis: „Tihti minnake kiiresti kokku, alustatakse kooselu, kuid otsustasime, et me ei jäta deidiperioodi oma suhtes vahele.“

Marko ütles, et nad mõlemad olid suh- teks valmis ja vabad: „Tutvumise hetkel oli- me mõlemad nii-öelda puhtad lehed, ei ol- nud meist kummagi armuelus midagi poo- leli, ei pidanud me kellestki teineteise nimel lahku minema ega kellelegi kolmandale pet- tumust valmistama.“

Marko lisas: „Olen Getterile lubanud, et mu telefon jääb meie suhtes laul ekraaniga alati ülespoole – märgiks, et mul pole seal te- ma eest ühegi suhtluse näol midagi varjata.“

Mullu 20. mail andis Cerli Sarv sotsiaal- meedias teada, et tema ja Marko Atso suhe on purunenud. Kui Cerli ja Marko kuus aastat tagasi tutvusid, tabas neid mõlemad armastus esimesest silmapilgust. Cerli lahutas tollasest abika- aast, sest tunne oli liiga suur, et sellele vastu seista. „Üt- len nii palju, et me Cerliga oleme konkreetsed ja meil olid teatud kokkulepped, millest mina astusin üle. Ja mul ei ole siin midagi nutta. Mida võin veel öelda – kui olen suhtes, olen olnud alati truu,“ vastas Marko küsimusele, kas nende suhtesse ilmus keegi kolmas. **OHTULEHT.EE**

ELU.OHTULEHT.EE

Juhataja Katrin Roht
Tel 614 4058
katrin.roht@ohtuleht.ee

Tippkokk Joel Ostrat kihutas Lasnamäe kanal

Tippkokk ja telenägu **Joel Ostrat** (pildil) postitas Instagrami video, kus sõidab Laagna teel Porsche Cayenne GTS Coupéga üle 100 km/h, ehkki lubatud kiirus seal on 70 km/h.

Peale selle on autojuhtidel keelatud roolis kasutada telefoni, Ostrat filmis sõites aga seitsme sekundi pikkuse klipi. Ostrati vi- deo levis ka Twitterisse, kus ajakirjanik Ronald Liive küsis: „Oleme jõudnud aega, mil inimesed postitavad sotsiaal- meediasse tõendusmaterjali, kuidas nad seaduste vilista- vad. Huvitav, kas politsei reageerib ka sellistele postituste- le?“ Tema sautsule reageeris Põhja prefektuuri prefekt Kris- tian Jaani, kes lubas, et Ostratiga vähemalt vesteldakse.

Tippkokk palub Instagramis vabandust seadusrikku- mise pärast. „Lõuna-Eesti ralli on mulle tohutult mõju- nud, nagu olete juba aru saanud. Sai proovitud väga äki- list autot ja olgem ausad, erutus sai minust võitu,“ kirju- tab ta. „Uued autod on ikka tohutult hea minekuga ja turvalised, kuid ei tohi unustada, kui oled liikluses. Siirad vabandused hooletu käitumise pärast! Enam ma nii ei tee!“ **OHTULEHT.EE**

Suri kauaaegne Estonia dirigent Jüri Alperen

26. augustil suri pärast pikka ja rasket haigust Rahvusoperi Estonia kauaaegne dirigent **Jüri Alperen** (pildil).

Alperen sündis 16. juu- nil 1957. Ta oli Rahvusoo- peri Estonia dirigent aast- ast 1985, peadirigent aast- ail 2002–2004, Eesti muusikaakadeemia süm- fooniaorkestri peadirigent aastail 1994–2000 ning Pärnu Linnaorkestri peadirigent aastatel 1998–2019.

Alates 1993. aastast oli Alperen Eesti muusika- ja teat- riakadeemia sümfooniaorkestri dirigeerimise õppejõud.

Ta dirigeeris rohkem kui 50 lavateost, nii oopereid, ballette kui ka operette, ning tõi muusikajuhina lavale arvukalt teoseid eri žanreis.

Alpereni viimaseks tööks rahvusoperi laval jäi üks tema lemmikteoseid, Rimski-Korsakovi ooper „Tsaari mõrja“. **OHTULEHT.EE**

VIIRE VALDMA: kui ma poleks kuhu saaksid tulla lapsed,

Täna 60. sünnipäeva tähistav näitleja oli lapsena nii pelglik, et ei rääkinud

KATRIN HELEND-AAVIKU
katrin.helend-aaviku@ohtuleht.ee

„Oleksin saanud minna palgaliseks käsipallimängi- jaks linnuvabrikusse, mulle pakuti palka 200 rubla kuus, aga valisin neli aastat lavakunstikooli, pärast mi- da sain palka 100 rubla kuus ja olin väga rahul,“ on täna oma 60. sünnipäeva tähistav Viire Valdma aas- taid tagasi intervjuus rääki- nud. Selles, et lapsena üli- pelglikust tüdrukust, kes algkoolis sõnagi suust ei saanud, lõpuks näitleja sai, on suur roll juhusel või saa- tusel. Või on see siis oma- moodi ime. Ja nendesse ta usub.

Pool sada aastat tagasi, kui Viire Valdma koos pere teiste laste- ga külameestele ja traktoristide- le 15 kopikat maksvate piletite eest näitemängu tegi, poleks ta osanud uneski näha, et ühel päe- val ollakse tema etendustele tul- les rõõmuga valmis maksma paar- kümme eurot. Ka seda ei us- kunud tol ajal keegi, et läheb täi- de laste näitemängu vaadanud Põllutaguse Ülo ettekuulutus, et sellest Viirest saab küll kunagi näitleja. Tüdruk ise polnud tol ajal sellest isegi mõelnud, veel vähem unistanud. Mis nüüd mi- na, arvas ta siis tagasihoidlikult.

Väike vaikiv luuletaja

Vanem öde Pia on öelnud, et te- ma jaoks oli väga suur šokk, et Viire- rest näitleja sai: „Ta oli nii uje ja isegi arg.“ Öde on meenutanud üht jõuluagset kontserti, kuhu muu- sikaõpetaja hea lauluhäälega Viire esinema meelitas. La- vale tüdruk küll läks, aga laulmisest ei tulnud mi- dagi välja, sest ta ei jul- genud suudki lahti teha. Lõpuks tõsteti arglik laps lihtsalt lavalt maha.

Ka emale tuli tütre teatrikooli minek üllatu- sena. Rummust Vihterpa- lusse kolides ei rääkinud Viire ju koolis esimesed kolm klassi sõnagi, nii et õpetajal ei jäänud muud üle, kui anda talle koolitü- kid kirjalikult vastata. Kir- jutamine Viirele sobis, ka luuletuste kirjutamine. Ju- ba enne kooliealiseks saa- mist, kuueaastasena kribas ta üksi kodus olles terve vi- hiku luuleridu täis. Pärtsi esi- mene neist oli pühendatud armsale emale: „*Em, em, miks magama sa veel ei lähe? Ei saa, ei saa, mul pesu pesta veel vähe.*“

Endamisi oli Viire ametivali- kuteist hiljem nii palju mõelnud, et temast võiks saada kas kül- mela kokk või juuksur, aga ema- ga polnud see kunagi jutuks tul- nud. Pealegi heitis Viire mõtte juuksuriametist peagi kõrvale, sest see looming on ju nii kiire kaduma – teed kellelegi ilusa soengu pähe ja hommikuks pole sellest enam midagi järel.

Emale oli Viire lapsena oma tulevikuplaanidest järjekindlalt korrutanud vaid seda, et ei ka-

Viire Valdma koos tütar Maria Valdmaga.

Juubeli etendus koos maalinäituse ja heategevusliku hoidistemüügiga

Viire Valdma tähistab oma sünnipäeva täna õhtul kell 19 draamateatris lastela- vastusega „Lohe needus“. Teatripere õn- nitleb juubilarit pärast etendust laval. „Et oma juubelit „Lohe needuse“ etendusega tähistada, on Viire Valdma enda valik,“ ütleb teatri turundusjuht Tanel Tomson. See pole esimene kord, kui näitlejanna tähistab oma ümmargust sünnipäeva lastelavastusega. „Kümme aastat tagasi tähistasime Viire Valdma juubelit tema ettepanekul „Piparkoogi- mehikese“ etendusega,“ lisab Tomson. Näitlejanna on aastaid tagasi öelnud, et kui ta teatris ei oleks, tegeleks ta ilm- selt millegagi, mis on pannud ta südame

valutama ja millega ta saaks aidata või kasulik olla. „Teeksin maal laagri, kuhu oleks võima- lik tulla lastel, kelle enesehinnang on madal ning kelle kodu ja kooli suhted on sassis,“ rääkis ta paarikümme aastat tagasi Jüri Aarmale telesaates „Siin ja praegu“. Punt- ras eludega lapsed on siiani tema südamel. Täna sel juubeli etendusel on parterikorrusel väljas Viire kuulsad hoidised, mida juubeli- külalised endale soetada võivad ja mille müügitulu annetatakse näitlejanna palve- laste ja noorte kriisiprogrammi heaks. Teatri teise korruse publiku jalutus- saalis on juubeli etenduse õhtul väljas ka Viire Valdma maalide näitus.

vadel, televastustes ja filmides endale nime tegi, ütles ema tal- le, et vaat kui hea, et pääsesid sellest tagatoas elamisest ja läk- sid ikka oma rada!

Oma rada hakkas Viire sisse tallama siis, kui pere Tapale ela- ma asus ja ta neljandasse klassi läks. Seal sai pelgliku tüdruku muutumine ja eluks karastumi- ne alguse. Lõpuklasside klassi- vend, helilooja ja pianist Urmas Lattikas mäletab Viiret juba kui tõelist seltskonnahinge. Muutus ei toimunudki kohe ja päevapealt. Algul uude kooli minnes oma ni- me öeldes pidi Viire seda seitse korda üritama, sest tõmbas iga

kord rääkimisega samal ajal õh- ku sisse, nii et teistel oli väga ras- ke midagi sellest puhinast ja pu- rinast aru saada.

Kui Viire aga hakkas mängi- ma käsipalli, kus tuli enda eest seista ja võidelda, mis talle mui- du loomumane ei olnud, tulid ka julgus ja enesekindlus. „Tund- sin, et minu hüppet ja viskest sõltub palju,“ on ta meenutanud. Tema omaaegne treener Alo Rel- li on öelnud, et alati, kui pikka kasvu Viire platsil oli, saatis neid vabariiklike võistlustel edu.

Pikkusest ei saa tema puhul kuidagi mööda vaadata. Omal ajal peeti teda pikkuse tõttu korvpal- luriks, hiljem aga modelliks. Kur- susekaaslane Anu Lamp on Viire- rest muheda ja hellitavalt nime- tanud kahemeetriseks naiseks Eesti teatris. Kui pikk ta siis ik- kagi on, ei ole Viire isegi täpselt öelda osanud, aga on arvanud, et üks see sinna 186 sentimeetri kanti jääb. Tema sõnul pole pik- kus kunagi olnud takistuseks roli saamisel, küll aga on olnud ras- kusi leida nii pikki meesnäitle- jaid, keda tema kõrvale panna. Näiteks filmis „Musta katuse all“ pidi ta Lea osa Jüri Krjukovi kõr- val kukakil mängima. Ita Everile ja Salme Reegile tuli aga tellis- kivid jalgade alla panna.

Televastustes „Püha Susan- na ehk Meistrite kool“ ütleb Ur- mas Kibuspuu tragi kolhoositari kehastavale Viirele võlutult: „Te olete nii suur... Ja nii ilus... Ja te valmistate nii ilusaid torte. Kui- das te kõike jõuate? Sigu talita- da, torte valmistada... tantsida.“

Ilus on näitlejanna tõesti ja hiiglama palju on ta jõudnud ka – rollid teatris, televas- tustes ja filmides, lisaks teeb ta kaunist käsitööd, kirjutab luuletusi, müttab seenemet- sades, maalib ja valmistab hõrgutavaid hoidiseid, mis on kuuldavasti sama palju kuulsust kogunud kui ta ise. Kõige selle kõrval on tema „mängukavas“ olnud ka vas- tustusrikas üksikema roll. Laulja ja näitleja Toomas Urbiga on Viire tütar ja poeg – reklaamiagentuuris AGE copywriter'ina tegu- sev Maria ja räppmuusik Reketina tuntud Tom-Olaf. Endine elukaaslane ja sõ- ber Olev Lukin on öelnud, et Viire jaoks ongi elus kõige olulisemad tema lapsed. Ja teater.

Treeneri sõnul oleks pika- kasvulisest ja käsipalliandega Viire võinud vabalt saada meis- tersportlane. Sai aga hoopis meis- ternäitleja. Hea sõber ja kursuse- kaaslane Andrus Vaarik kirjutas Viire 50 aasta juubeliks tabavalt: „Kolm kolkatüdrukust, kes koo- li minnes aastaid hirmust sõnagi suust ei saanud, on sirgunud Ees- ti Draamateatri tippnäitleja!“

Pole aega vananeda

Sport ja teater ei olegi oma olemuselt nii erinevad. „Nii na- gu sport, on ka teater meeskon- namäng. Ei saa teisi alt vedada. Ja pallita mäng on sama oluline nagu tekstita osagi,“ on näitle- janna öelnud.